

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Procesul cel mai nou.

Lupul își schimbă părul, dar' năra-vul nu. Astfel și compatrioții nostri stă-pănitori. S'au schimbat mult de milleniu, s'au împodobit și înfrumusețat în diferite chipuri, și-au schimbat părul — dar' năra-vul ba.

Așa se vede, că e din fire și n'are lecuire.

E din fire, ca tot ce nu-i maghiar, ce nu se închină „ideii” nebune „de stat” se fie terorizat, prigonit, întemnițat.

Se credea într'un timp, că într'adevăr măcar pentru decursul anului iubilar vor suspenda, cel puțin la întrevinirea guvernului, toți procurorii și toți prigonitorii sistematica lor operă de a lăsa Români pentru temnițele statului dela Vaț și Seghedin, cari par'că anume numai pentru noi se susțin.

Se credea într'un timp, că vom ave și noi un an, măcar, de *Treuga Dei*, — dar', ca toate celelalte credințe puse în guvernele maghiare, deșartă a fost și aceasta.

Anul millenar a continuat, fără ge-nare, pe aceeași cale bătută, ca și cei 999 antecedenți ai sei.

Nu numai atâta. Anul millenar a făcut pe terenul prigonirilor, invenții și descoperiri, cari din punctul de vedere moral se pot pune alături cu „Os-Bu davăr”.

În anul acesta s'a inventat, că în-sași legea de naționalități ar opri organi-sarea noastră pe basă națională, aceeași lege care tocmai pentru asigurarea des-voltării noastre naționale s'a creat.

În anul acesta s'a descoperit, că „*Deșteaptă-te Române!*” ar fi un cântec revoluționar importat din Rusia (procesul lui Dr. Șpan).

În anul acesta procurorii au inven-tat, că o poezie a căruia cuprins conform decizului însăși a Curiei, nu e agitatoric, poate fi agitatorică prin — gesturile de-clamatului, care — deci — trebuie acusat și condamnat.

Acum procesul dela Alba-Iulia, așa numit al Tiurenilor a pus coroana mil-lenară asupra tuturor invențiilor.

Aci s'a descoperit, că învățătorul este vinovat de agitație, pentru-că cutare țărani au cântat „*Sus opinca!*” și alte cântece, dintre cari unele le-au învățat dela țărani unguri.

Aci s'a descoperit, cum cineva ar pute fi agitator și prin omisiune, și ast-fel au condamnat pe părintele *Pecurar*, pentru-că — vezi Doamne — de ce a lăsat pe învățătorul seu să instrueze pe coriști în astfel de cântări.

Ți-s'ar pără o glumă proastă în-treagă afacerea, dacă gluma aceasta n'ar fi așa de nespun de amară.

Cu astfel de glume juridice tribu-nalul din Alba Iulia, care pare a voi să încaseze cea mai mare glorie millenară, a condamnat pe preotul din Tiuriu la 8 luni temniță de stat ear' pe învățătorul seu la un an și jumătate temniță de aceeași calitate.

Sentața aceasta e simplaminte gro-zăvă. Asta și pentru aniversarea năv-lirii asiatică de acum o mie e prea aspră, pre dură.

Stăpânirea, care însenează astfel de procese, vrea se intimideze pe preoți și învățători.

Scopul nu 'și-l va ajunge... pentru-că e imposibil. Atragem însă atențiunea la un lucru. Același guvern, care la simple denunțări mârșave pune în curs astfel de procese, același guvern voește acum să organizeze și o *congruă* de stat, pentru preoții ambelor noastre biserici... Ce ar atunci?

Nu e destulă și numai închi-derii, pentru-ca să ne îngro-predarea clerului pe așa de crud și așa de

Deputații Români

și
Conferența interparlamentară.

„*Magyarország*”, organ de care stă aproape dl Pázmándy a fost adus știrea, că o parte din deputații români vor veni la conferența interparlamentară din *Buda-pesta*.

Fără să ne fi făcut *ecoul* acestei știri, noi am înregistrat-o cu reserva cu-venită, dar' și cu surprinderea naturală ce ni-a făcut și am întrebat: Adevărat se fie?

Suntem mulțumiți, că întrebarea no-astră a aflat ecou și un răspuns com-petent. Este chiar dl *V. A. Urechia*, ve-nerabilul fost president al *Ligei* și pre-sident al „grupului parlamentar român”, care ne dă acest răspuns, pentru care noi, trecând peste fina imputare ce ne face, îi mulțumim, siguri fiind, că el va contribui la liniștirea publicului nostru.

Eată răspunsul:

Sinaia, 12/24 Iulie 1896.

Domnule Redactor!

În numărul recent al „*Tribunei*” dom-nia-ta, făcându-te *ecoul* unor eronate aserțiuni din unele gazete, întrebă, dacă cu adevărat vor merge la *Buda-pesta*, la conferența interparlamentară, membrii grupului parlamentar român?

Ca președinte al acestui grup mă cred dator, să taiu scurt polemica dintre jurnale din acest punct de vedere.

Cu acest scop vă alătur copie după pro-cesul verbal încheiat de unanimitatea mem-briilor din grupul nostru parlamentar, din ședința dela 6/18 Martie a. a.

Poate merge la *Buda-pesta* cine va pofii, deputați ori senatori, dar' acela n'au dreptul să iee parte la conferența interparla-mentară, neîndotrățiți, după statute, în grupul parlamentar român. Nu cumva domnii Pázmándy dorește să înlocuiască grupul nostru parlamentar prin ori-cine ar fi, numai ca să facă să creadă, pe colegii nostri din con-ferența interparlamentară, că a ca-pacitat, prin starușele lui, grupul românesc?

În domnia de tristă memorie a lui Han-geri, amicul seu Capitan-pașa îi pretinde să-i aducă la o petrecere pe boierii români cu doamnele lor. În loc de adevăratele doamne, sânt aduse la petrecerea Turcului numai feme-i de pe la hanuri și slujnice un-guroaice îmbrăcate în rochii boierești.....

Eată ce rămâne de făcut, domnului Pázmándy, la 23 Septembrie: nou Hangeri, d-lui va pute introduce în „conferența inter-parlamentară” nșcaii renegați, dându-le rolul de membri ai grupului parlamentar ro-mânesc. Pentru știința însă a lumii și în-deosebi a națiunii române, vă rog să publi-cați toate numele adevăraților membri ai grupului parlamentar român, cari au semnat anexatul proces verbal, ori n'au votat contra lui.

Primiți, vă rog, domnule Redactor, încre-dintarea prea deosebite mele considerațiuni.

V. A. Urechia,

președinte al grupului parla-mentar român.

Ca o întărire și clarificare a celor de mai sus, dl președinte *V. A. Urechia* a fost așa de bun a ne trimite și proce-sul verbal al ședinței grupului român, în care de nou s'a confirmat declarațiunea dela *Bruxella*, de a nu merge la *Buda-pesta*.

Eată acest act:

Uniunea interparlamentară.

Proces verbal.

Ședința dela 6/18 Martie 1896.

Ședința se deschide sub președința dom-nului V. A. Urechia, la orele 9 seara.

Se cetește și se aprobă procesul ver-bal al ședinței din urmă.

Domnul Urechia expune situațiunea creată noului grup român de cel anterior (in-terparlamentar) prin faptul declarațiunii dela *Bruxella*, și întreabă care e părerea noului grup? Merge-vom sau nu la conferența interparlamentară din *Buda-pesta*? Dl Urechia arată, că noul grup parla-

mentar român nu e legat de declarațiunea an-teriorului grup român făcută la *Bruxella*.

Dl Poenar-Bordea susține, că nu-mai în cas când am decide să mergem toți, atunci se aflăm la *Buda-pesta*.

Dl Mala e de părere să ne menținem în decisiunea anteriorului grup.

Dl Beloescu e de aceeași părere. Dlui felicită pe grupul anterior palramentar, că au făcut declarațiunea cunoscută la *Bruxella*. Ora torul amintește, că în 1896 se sârbează o dată istorică la *Buda-pesta*, care dată Români n'o pot sârbațori.

Dl Gregorescu (Ploiești). Abstrac-țiune făcând de milleniu, tot e de părere, că ori-cât de mulți am merge la *Buda-pesta*, tot n'am pute fi în număr așa, ca să nu fim com-pleșiți de parlamentarii unguri. Deci conchide la nemergere.

Dl Ceaur Aslan. Nu vede rezultatul practic din mergerea la *Buda-pesta*, indepen-dent de număr și de ori-ce alte considera-țiuni.

Dacă e vorba de congres de pace, ce fel de pace e aceea într'o țeară, unde Români au de a-și revendica drepturile lor?

Dl Maltesanu vorbește în sensul cu-ventării dlui Beloescu.

Noi sântem o continuare a vechiului grup parlamentar; deci rămânem în hotărîrea celui grup.

Dacă chiar am merge în număr mare, am merge de sigur numai ca să se prote-săm. Să ne mărginim la hotărîrea anterioară: Să nu mergem!

Dl I. Popescu. Protestarea cea mai puternică este de a nu merge, cu atât mai mult, că nu cred că am pute vre-odată merge în număr mare. Apoi mă tem, că de am și merge în număr mare, această mergere a noastră acolo ar pute fi privită ca o consecință a schimbărilor politice interne dela noi. Chiar de am merge foarte mulți, tot mai bine este să protestăm prin abstenența noastră.

Dl colonel Obedeau. Nu e de părere să mergă grupul parlamentar la *Buda-pesta*, pe căta vreme Români ardeleni sânt maltratați.

Dl Procopiu. Cere să ne menținem în declarațiunea anteriorului grup parla-mentar.

Dl Periețeanu-Buzău. Să facem so-lennă din nou declarare din partea noastră a noului grup parlamentar și domnul preșe-dinte să comunice la *Buda-pesta*, ca noi nu mergem acolo.

Dl Urechia. Voiu răspunde negreșit după-cum voiți d-voastră la invitarea ce ne va veni dela *Buda-pesta*, totuși, repet, noi cei rămași din vechiul grup parlamentar nu vom să influențăm votul d-voastră în chestiune. Cum vă va lumina Dumnezeu Românilor așa voiți face.

Acum, că vă exprimați părerea, noi cei vechi vă felicităm din tot sufletul nostru! (Aplause lungi).

Dl I. Popescu cere, ca biroul gru-pului român să comunice grupurilor coloriate parlamentare, că la *Buda-pesta* se nu se discute chestiunea naționalităților, pe cât timp noi Români nu sântem acolo.

Dl președinte V. A. Urechia pune la vot următoarea declarațiune: „Pe motivele adevărate la conferența din *Bruxella* de „domnii” colegi Urechia, Porumbaru și Dani-lescu, grupul reînviat parlamentar român, de-clară solemn, că se va abține de a participa la conferența interparlamentară dela *Buda-pesta* din 1896. Domnul președinte al gru-pului va comunica celor în drept această de-cisiune a noastră”.

C. M. Ciocasan, deputat; C. P. Grigo-gorescu, deputat; I. N. Guran, deputat; I. G. Poenar-Bordea, deputat; Valeriu Ursan, sena-tor; Beloescu, senator; Constantin Maltegean, deputat; I. Mala, deputat; Colonel Obedeau, senator; A. D. Păcleanu, deputat; Vintilă C. A. Rosetti, deputat; I. Popescu, deputat; N. Ceaur Aslan, deputat; Stefan Periețeanu-Buzău, senator; I. Liga, deputat; N. Cutucache, deputat; Petre Dancoviciu, deputat; N. G. Scătescu, senator; Dr. Popescu, deputat; C. Popoviciu, deputat; Filipescu, deputat; N. D. Moroianu, deputat; N. Iulian, deputat; G. C. Schina, deputat; G. D. Teodorescu, deputat; D. Stefan Teo-dorescu, deputat; B. Muntean, deputat; E. Costinescu, deputat; V. D. Vasilescu, deputat;

Procopiu, deputat; Grigoriu Manoil Grădi-șteanu, deputat; Iorgu Radu, deputat; Ioan Buzdugan, deputat; Valeanu, deputat; Cali-gari, deputat; C. Leca, deputat; C. F. Ro-bescu, deputat; I. Mincu, deputat; Grigoriu V. Macri, deputat; A. Iliescu, deputat; Man-descu, deputat; Rafael, fost senator; Dani-lescu, senator; Constantin Zaica; V. A. Urechia, senator; Pilat, deputat; C. G. Vernescu, deputat; E. Porumbaru, deputat; V. Lascar, deputat; Schileru, deputat; Titu D. Fandescu, deputat; D. Stefan Șendrea, deputat; Maior Pruncu, fost deputat; I. Ciulea, fost deputat; Grigorie Balănescu, deputat; Dimitru Butulescu, fost deputat; P. Cristodulo, deputat; C. G. Costaforu, fost deputat; N. Flea, deputat; Petre Grădi-șteanu, senator; Nicolaid A. D., senator; Lazar Niculescu-Voiteanu; G. Sefendache, senator; G. Scortescu, deputat; C. Zăgă-nescu, senator. *)

Șovinismul urgisit. Congresul didac-tic millenar a provocat un prim articol, în care zice, că ideile fixe ale Maghiarilor „ideea de stat” și ideea „culturii” maghiare, îi lipsește de mintea și judecata sănătoasă.

Măne vom da specimene din acest articol.

Meetingul naționalităților
în
PARIS.

Amănunte despre pregătiri.

În „*Národní Listy*” au apărut dela dl Schmidt-Beauchez șese correspon-dențe lungi de tot, fiecare câte 2 co-loane cu litere mici (petit), tipar inde-sat al importantului ziar ceh. Ultima corespondență a apărut în nrul dela 25 c. și se încheie astfel: „Prietenii nostri francezi ne felicită din adâncul inimii pentru succesul ce am dobândit, ear' din mai multe părți ni-s'au zis, ca se-l con-siderăm ca un început mult promițetor al unei acțiuni, care ușor poate deveni foarte importantă. Am chibzuit asupra acestui lucru și ne-am decis în comună înțelegere, că comitetul nostru de trei naționalități să se declară de stabil și va întreprinde acțiune mai departe”.

Vom reproduce din coréspondențele dlui Schmidt încă unele lucruri cari de sigur vor interesa publicul, mai ales în aceste timpuri de puțină mângăiere. Așa cetim spre pildă despre pregătiri:

În ora ultima s'au ivit unele pedeci, cari au deșteptat în noi într'adevăr temeri serioase. Ântău și antău înceg în zilele ace-stea astfel de arșiță, încât se putea socoti în-tr'adevăr ca jertfă a veni și a sta, seara, în local închis și ne era teamă, că această îm-pregiurare va spăria pe mulți.

Mult ne-a stricat și negligența punibilă a întreprinderii de plăcutire, care era însă-rcinată de a plă plăcetele noastre, și din ne-băgare de seamă le-a lipit în ultima ora, când nu mai avea mult rost, astfel că publi-cul parisian numai într'o parte mică a putut fi avisat.

S'a chibzuit și asupra eventualității, că colona maghiară destul de numeroasă de aci va întreprinde, poate, ceva pași și va căuta ori să ne zădărnicească meetingul dinainte, ori să ni-l spargă deja întruuit prin scanda-luri și provocățiuni. Ne-am înțeles deci, că dacă Maghiarii vor veni la meeting, oratoru-nii lor îi vom da liber cuvântul și vom com-bate îndată la fața locului argumentele lui, dar' s'berături și alte scandaluri la nici un cas nu vom tolera. Spre acest scop s'a in-stituit un corp de treizeci de arangiatori, cari aveau să scoată afară imediat pe ori-ce provocator, fără ajutorul poliției.

*) Până la data aceasta (12/24 Iulie) abia dela 2 sau 3 membri din grup n'am primit adesiunea. Deci hotărîrea este unanimă.

Corespondentul amintește apoi de reîntoarcerea ziaristilor francezi din *Buda-pesta*, plini cu impresiuni — încă o te-mere; și zice:

Vântul favorabil nouă întru atâta 'și-a fost schimbat direcțiunea, că chiar unii băr-bați favorabili nouă în tagma ziaristică și în lumea politică țineau de datorință a ne da sfatul prietense, de a amîna deocamdată ac-țiunea noastră, că acum înzădar vom pluti în contra curentului, după aparențe, favorabil Maghiarilor, ear' că presa franceză, chiar și numai din politeță, cu greu va voi să ne spriginească în întreprinderea noastră. Am recunoscut, că multă dreptate se conține în aceste sfaturi, dar' după o chibzuială matura ne-am hotărît, că această schimbare a situa-ției tocmai din contră trebuie să ne fie im-bolbul cu atât mai puternic întru realizarea ideii noastre și ne-am întărit încă și mai mult, în gândul nostru primitiv. Tocmai aceasta ne era dovadă, ce greșală de neiertat am fi sârșit, dacă nu ne-am fi apucat de acțiune îndată atunci; căci chiar dacă am fi vrut a cum să pășim în contra curentului favo-rabil Maghiarilor, deja ar fi fost târziu; tim-pul pentru pregătiri ar fi fost prea scurt și cu cea mai mare bunăvoință, nu ne-ar fi ră-mas altceva de făcut, decât să amînăm acți-unea noastră până după vacanțe, adică până în luna Noemvrie. Până atunci însă șireții de Maghiari de sigur ar fi exploatat timpul și situația, ear' noi în ori-ce cas ne-am fi pomenit într'o situație mult mai nefavorabilă. Cu toate acestea însă am considerat întruînirea noastră ca serios amenințată și cu mare nerăbdare am așteptat seara zilei dela 11 Iulie. Și, eată! Spre enorma bucurie a noastră, temerile noastre nu s'au împlinit: manifestația noastră, atât prin numărul participanților, cât și prin decursul ei, precum și prin urmările ei po-litice mai departe în așa grad ne-a reușit, în-cât cu drept cuvânt putem fi foarte tane mulțumiți...

Dintre deputați n'am putut spera că va veni cineva, căci tocmai în ziua de 11 Iulie au fost proclamate vacanțele parlamentare, așteptate cu atata nerăbdare și se înțelege toți deputații se repezira acasă. Însă totuși unul a venit, dl Le Senne, deputatul cer-cului parisian, în care se află sala *W a-gram*.

După-ce a dat apoi în trăsături scurte conținutul vorbirilor, corseponden-tul adaugă: „Bine înțeles, că Maghiarii n'au aplaudat, și în toată seara n'a rē-sunat nici un strigăt contrar, astfel în-cât arangierii nostri n'au avut nici cea mai mică ansă de a interveni...”

„Rezoluția a fost primită una-nim, ear' la proba contrară nu s'a ridicat nici o mână. *Așadar' au votat pentru și Maghiarii de față la întrunire*. Din eroism civic oare, ori din prefăcătorie?”

Procesul Tiurenilor,

— Raport special. —

Alba-Iulia, 26 Iunie n.

Pentru numărul din urmă al „*Tribu-nei*” v'am comunicat sentența, ce s'a publicat Vineri seara, când s'a terminat procesul. Altu însă de bine a face un raport mai detaliat despre decursul procesului și a vă comunica cel puțin în extras, pledoarele apărătorilor, căci din acestea se vede clar, cum procesul a fost, ca toate procesele noastre politice, for-țat și tras de pēr și cât de puțin au meritat acușaii pedeapsa aspră, cu care au fost loviți.

Interogatorul părintelui Pecurar.

Părintele Pecurar a fost ascultat Joi d. a. în 23 l. c. El era acusat, că prin aceea, că a tolerat învățarea și cânta-re-a „poesiilor agitatrice” s'a făcut vinovat de „agitație”. La întrebările ce i-se pun, făcând istoricul în-ființării corului dela anul 1887 recunoaște, că și-a dat toată silința, ca coriștii, băieți de școală și adulți, să facă cât mai mare progres în cântările bisericești și recunoaște, că afară de cântările bisericești, la dorința ex-presă a coriștilor, a permis să în-vețe și cântări lumești, naționale, între cari „*Deșteaptă-te Române*”, pe care altcum îl știu Tiurenii de mult, apoi „*Doina lui Lucaciu*”, „*Susopincă*”, „*O tufică de Român*” etc., dar' nu

recunoaște, că aceste ar fi agitatrice și că ele s'ar fi cîntat cu intențiunea de a vătămă pe Maghiari, sau de a produce agitație în popor, cum se susține...

Președintele și procurorul întreprind pe acusat, susțin, că chiar în urma acestor cîntări s'a conturbat pacea și buna înțelegere dintre Români și Maghiari în Tiuriu și aceasta într'atîtă a degenerat, încît s'a întemplat și o bătaie, care s'a sfîrșit cu omorul unui Ungur.

Acusatul: Mult mă surprinde observarea dlui președinte și a dlui procuror. Protestez, ca s'îmi se impute mie, ca instigator, acea întemplată, care nu a fost altceva, decît o bătaie simplă de cîrmă și la care a dat ansă, precum s'a constatat atunci, tocmai Ungurul, care a batjocorit și defăimat pe Români. Astfel de băteii s'au întemplat între Români și Ungurii din Tiuriu și înainte de venirea mea în Tiuriu, s'au întemplat și în alte comune, dar' nici unui for judecătoresc nu 'i-a venit în minte a face responsabil pe preotul local pentru atari excese.

Eu, ca preot, 'mi-am dat toată silința a lumina poporul și n'am comis nimic, ce ar lovi în legile statului; regret mult, că sînt tîrît aici în urma unor denunțări de nimic, false și rătăcioase, și declar, ca s'îmi se știe, că ori-ce va fi, nu voi înceta de a îndemna poporul s'își iubească școala și biserică sa...

Ascultarea martorilor.

Ascultarea martorilor s'a făcut Joi spre seară și Vineri dimineața. Martorii români au fașionat toți în favorul acuzărilor, susținînd, că cunosc cuprinsul cătecelor, dar' nu pricep, ca s'își fie în ele ceva ațîțător, le-au învîțat și le cîntă pentru-că le plac.

Martorii maghiari au fașionat în defavorul acuzărilor; din fașionile lor reese, că Ungurii din Tiuriu au fost cuprinși de frică, fără s'își știe pentru ce? pozitiv ei nu pot susține, că au fost amenințați de cineva. Cei mai mulți dintre ei sînt ascultați în limba română, de oare-ce nu știu ungurește, spre marea supărare a jurilor; ba au depus și jurămîntul tot românește.

La ascultarea unuia, cerînd s'își fie înțeles românește, președintele nu se poate răbda și interpelează pe preotul rom.-cat., că ce poporeni are?

Preotul: Nu este poporean de al meu, e reformat...

Gendarmii în fașionile lor au venit în contrazicere, cu privire la pretinsa vătămă a lor din partea preotului Păcurar.

Cu toate aceste sînt admiși la depunerea jurămîntului, deși apărătorii îi excepționează.

Poesiile înscrinate în traducere.

După terminarea cercetării, președintele cetește în traducere maghiară poeziile înscrinate: „Deșteaptă-te Române“, „Dona lui Lucaci“, „Sus opineă“ și „O tu fîcă de Români“. Nu știm, cine a făcut traducerea, dar' ea este cu totul falsă și denaturată, chiar tendențioasă. Bine meritul traducător ar merita o decorație millenară!

În decursul cetirii, juri dădeau semne de mirare și dispreț, față de cele ce auzeau.

Rechisitorul procurorului.

Procurorul susține, că prin poeziile aceste se propagă ura contra Maghiarilor; că învîțătorul, prin aceea, că le-a învîțat și preotul prin aceea, că nu le-a interzis, au chiar intenționat a agita pe Români și aceasta s'a văzut, că pacea în comună s'a conturbat, Ungurii s'au simțit amenințați, au fost în primejdie de a fi atacați de Români, precum la 3/15 Maiu 1894. — Aduce apoi în legătură și omorirea unui Ungur, ca un rezultat al „agitației“ produse și cere pedepsirea acuzărilor; mai accentuează ca agravator și ținută renitentă a acuzărilor, și în special a învîțătorului Făgărășan. (Sub renitență poate va fi înțeles împingerea, că învîțătorul n'a voit să răspundă ungurește).

(Va urma).

Isvorul procesului din Tiuriu.

— Serioasă particulară. —

Blaj, 13 Iulie n. 1896.

Sînt aproape 3 ani de zile, de cînd, la denunțarea protopretului Blajului, tribunalul din Alba-Iulia a intentat proces „pentru agitație“ preotului Ioan Pop Păcurar și docentului G. Făgărășan din Tiuriu. Acest proces este efluxul urei și a dorului de răzbunare a piticului de suflet, de cap și de statură, dar mare urgisitor a tot ce e românesc, a protopretului Simonffy, care pentru purtarea sa nedreaptă și provocatoare, a ajuns a fi aici cea mai urgisită persoană chiar și înaintea băieților.

Societatea românească de aici și giur la diverse ocazii, 'i-a dat s'își înțeleagă aceasta, și el totuși conturbă cu prezența sa convenirile sociale române. Denumirea unui băiețandruș

fără cultură de protepretore în reședința unui Metropolit român, unde se află atîta inteligență cultă, și unde se recere atîta tactică, prudentă și inteligență dela primul funcționar administrativ de cerc, a sfîrșit aici adevărată indignație, și a arătat totodată și simțimintele de cari sînt conduși cei dela comitat față de Blaj. — Așadar' fîciorul sărăcuțului cantor rom.-cat. de odinioară din Tiuriu, despre care spun că era reșcuscător multor Români de acolo pentru oalele de faină împrumutate a ajuns odată din un biet scriitor de notar, protopret persecutor al locului seu natal. Sărman tineret român! Speezi mii de florini, câștigăți cu crunta sudoare a părinților tîi, și studiezi ziua-noaptea pe la universitățile maghiare făcînd examenele cu laudă. Tu în țeara ta te-ai îndestulă a fi și subalternul atărui om, și nu poți fi, ci o iai pribeag în lumea largă.

Procesul din chestiune este pus la cale de sus, în urma unor denunțări misereabile. Prin el nu s'a intenționat numai persecutarea și pedepsirea preotului și a învîțătorului amintit, ci a preoților și învîțătorilor români în genere și a poporului român din gur. Pornind din premisa rătăcioasă, că prin încarcerarea unui preot cu caracter și inteligent le va succeda a intimidă și teroriza și pe ceilalți, s'a pornit o adevărată goană în contra lui, călcîndu-'i se casa de repețe-ori cu gendarmi, conturbându-'l continuu și sistematic în afacerile sale private și oficiale, și neliniștindu-'l în îngrijirea și creșterea familiei sale, nu au reflectat însă, că prin pedepsirea lui se va produce o adevărată amărăciune și indignare în sufletele, nu numai a numeroșilor sei amici și cunoscuți și a poporului român din Tiuriu, ci în a tuturor Românilor. Grozava pedeapsă dictată lui și docentului seu, ne-a surprins pe toți. Ea doară va deștepta din ilusiile lor și pe puținii prieteni ai lui Simonffy, cari fie zis spre genarea lor, se îmbulzesc cu familiile lor după amiciția sa. Unde am ajuns Doamne! Pentru-că un preot român își împlineste datorităle sale față de biserică și școală, fără a ofensa cu conduita sa nici chiar pe un băiat maghiar din comuna sa, s'își aruncat în pușcăriile maghiare sub pretexte de nimica. Eu cred, că socoteala domnilor dela putere este greșită. Cu astfel de pedepse crudele, nu vor pute îndulci pe nici un preot sau docent român pentru „ideea“ liberală(?) și cavaleristă(?) națiunii maghiare.

Correspondentul.

Dela Mehadica.

Chestiuni locale.

I.

Din Valea-Cernii, 22 Iulie n.

Caransebeșul a jucat un rol însemnat în viața noastră națională. Era un timp, cînd întreaga românime pronunța cu fală și cu mîndrie numele acestei fortărețe naționale superbe și nefinșe, pusă sub comanda bravului și în veci neuitatului general Traian Doda. Astăzi însă Caransebeșul a scăpat. Cînd auzi pomenindu-'i se numele, involuntar îți vine s'îți te cutremuri, pentru-că era încolțită în tine convingerea, că nimic bine nu mai poți auzi din acest orașel, pe care mîne poimîne se poate că tot cu acel dispreț îl vor pronunța buzele românești, cu cari se pronunță astăzi spre exemplu: Gherla, reședința faimosului episcop Szabó János.

Măcelul din Mehadica a făcut lumea românească s'își îndrepte de nou privirile asupra acestui orașel. Și o pot spune fără sfială, pentru-că în cele din urmă, rușinea nu este a mea, că toate inimile românești au fost pîrșite de cea mai mare scîrbă și de un amar disgust, vîzînd cele întemplate. Se arangiază o vîntătoare formală asupra nefericirilor Români din Mehadica; se omor și se vulnerează zeci de oameni, lăsînd în urma lor tot atîtea familii numeroase, fără razim și fără ajutor, și conducătorii din Caransebeș ai acestui nefericit popor, stau ziua întreagă prin localurile publice — și nici atîta nu țin de cuviință a face din propriul lor îndemn, ca s'își informeze cel puțin publicul cel mare românesc în mod exact și autentic despre acest tragic incident, povestindu-'i amănunțit în ce mod și cum s'a întemplat aceea-ce s'a întemplat. Abia la săptămîni de zile, și după ce presa română a tras o lecție bună acestor lăuceferi(?) naționali, s'au îndurat prea grațios câțiva dintre cei mai tineri a da publicului românesc unele informațiuni, ear' întregii afaceri regretabile, titulatura de „revoltă“! Auzi lume! În Mehadica a fost „revoltă“, pentru-că bieții Români cari s'au dus cu căciula în mînă se roage pe Măria Sa dl solgăbirău s'își facă dreptate, au fost împușcați de gendarmi. Și notesă-ți, bine tu lume românească, că aceasta nu o zice vre-o foaie străină, ci „Dreptatea“ din Timișoara. O foaie națională românească.

Ce se întemplă mai departe? „Tribuna“ face un călduros apel către publicul românesc, ca s'își vină întru ajutor. Apelul acesta adă cel mai călduros rîsunet în țeară și chiar în România. Liga culturală „și-l însușește, deschide liste în țeara întregă, presa din România asemenea face apel la publicul din țeară și din capitală, cu un cuvînt se încep colectări pe toate liniile, și... „Dreptatea“ din Timișoara tace! Nici măcar act nu ia despre apelul „Tribunei“, ci la săptămîni de zile îl reproduce abia ca știre din România, scoasă din o foaie bucureșteană! Ear' Caransebeșenii ce fac?

Nici atîta jertfă nu voese s'își aducă nefericirilor victime din Mehadica, ca cel puțin s'își se constituie într'un comitet?), care s'își primească și s'își împartă între familiile orfane sumele ce le-ar primi, adunate gata, dacă nu au făcut aceea-ce datorită aveau s'își facă, s'își lanseze adevărat dinții un apel către națiune.

Indiferentismul acesta, atît din partea inteligenței române din Caransebeș, cît și din partea „Dreptății“ din Timișoara, a umplut de amărăciune inimile oamenilor de bine, care nu găsesc cuvinte destul de aspre pentru a-'l pute vîrtești și condamna. Dacă a amorțit cu totul simțul de naționalitate în inimile dlor Curescu, Drăgălina, Ionaș etc., n'aș crede s'își fi amorțit și simțul de umanitate! Sau poate nici fapte umantare nu mai pot domnii acestia face, fără consimțimîntul și permisiunea comitetului lor suprem, cu care au legat și leagă pacturi deosebite?! Atît de adînc s'își se înglodat d-lor în noroiul șovinismului? Dar' cînd vezi, că se întemplă aceea-ce se întemplă, fără voe te întrebă: Ei bine, ce înțeles și ce misiune mai are „Dreptatea“? Dacă organul bănașenilor nu e în stare s'își impună fruntașilor, cum va pute s'își impună și s'își conducă pe cale bună poporul cel de rînd? Eu unul nu mă mir, numai de un lucru; anume, că poporul românesc din fostul confiniu militar bănașean nu e și mai strîmnic decum e. Cînd 'i-am văzut mergînd la milleniu nu m'am întristat, ci m'am bucurat vîzînd, că numai atîta țîia merg căți au mers, căci puteau s'își meargă și mai mulți. Nu 'i-a împiedecat nimenea. A mers chiar și părintele corespondentului dela „Dreptatea“, de ce s'își nu meargă și altă lume, cînd nime nu o împiedecă! Ce m'î pune în uimire însă este, neapăsarea cu care dl Mocsonyi suferă această stare de lucruri, fără a se gândi s'își pună odată capăt. Pentru-că dl Mocsonyi ar trebui s'își știe, că atunci, cînd domnul Curescu pactează în mod ascuns și pe sub mînă cu stăpînitorii zilei; cînd le dă lemne gratuite din pădurile grănițelor pentru casele millenare; cînd s'își întrecă cu Jidanii întru arborarea steagului unguresc pe edificiul comunității de avere, — o face în calitate de partisan al dlui Mocsonyi.

Și tot aceasta o face și domnul Ionaș tunci, cînd (împins de dl Curescu) votează în reprezentanța orașenească mulțumită protocolară faimosului primar Szivos! Mai presus de toate însă ar trebui s'își știe dl Mocsonyi, că „Dreptatea“, atunci cînd ia în apărare pe acești politicieni bănașeni, și de dragul lor lovește în oameni cu cele mai curate simțiminte naționale, cum e dl Ioan Lințu și alții, nu face alta decît a propăși țîta politică condamnabilă și antinațională a acestor rătăciți, ear' pe publicul cel mare românesc îl face s'își creadă, că tot astfel ar fi și politica domnului Mocsonyi.

În timpul din urmă „Dreptatea“ s'a plîns singură, că nu are trecere înaintea publicului, și că lupta ei e o luptă fără spor. Foarte natural. Cîm poate s'își prindă teren între Români, o foaie fără nici o direcțiune politică, o foaie care de multe-ori se combate singură, care numai într'un singur punct e consecventă, adevărat în — inconsecvența ei! — Era o vreme, cînd avea mare trecere „Dreptatea“ înaintea întregului public românesc. Astăzi însă? A devenit „Luminătorul“ numărul 2, adevărată continuuțea foi dlui Rotariu, de hazlie aducere aminte. Mă mir, că dl Rotariu, om altcum destul de cult, nu vede și nu vrea s'își înțeleagă, că nu face de gazetar. „Dreptatea“ doară pentru aceea s'a înființat, ca s'își se omoară „Luminătorul“ d-sale, care era un adevărat achronism național. De ce vine dl Rotariu, — și de ce îl lasă dl Mocsonyi s'își vină, s'își scoată din mormînt pe răposatul „Luminătorul“, prezentându-'l publicului în hainele „Dreptății“?

Toate acestea sînt lucruri peste cari dl Mocsonyi ar trebui s'își se treacă cu prea mare ușurință, pentru-că este vorba în prima linie de propria reputație națională a d-sale. 'L-am ruga dară, s'își îndrepte — dacă-'i stă

*) Aici autoral e inexact. Noi știm, că s'a format un comitet. Red. „Tribunei“.

în puțină, — starea de lucruri, și s'își de „Dreptatea“ pe mîni mai dextere și mai norocoase, cari se pună apoi la cale un curent mai sănătos național în Bănat și special în părțile grănițorești, căci altcum ne prăpădim!

Cetesc chiar acum în „Gazeta Transilvaniei“ descurarea dlui Curescu în afacerea Mehadicanilor. Dl Curescu trimite „între altele“ (înveșuite de bună-seamă ca în hîrtie) „considerațiunile“ sale dlui redactor, și-'i comunică, că un mehadican fiind la dînsul zilele trecute, 'l-a onorat (Curescu pe mehadican) cu un exemplar din circularul ce 'l-a edat conducătorii din graniță încă la anul 1894 cu privire la regularea ocupațiilor din islaz. Bravo! Știu că bietul om s'a dus mîngăiat acasă, și că seara se va fi săturat din destul, atît dînsul cît și familia s'a din acest circular. Vorba aluia: Satul arde, tu dăi cu circularul!

Delacerna.

„ROMANIA“.

Societatea tinerimii române din München.

Raport general.

Un gând bun și frumos îmbrățoșat cu căldură și nutrit cu iubire — eată istoricul societății „Romania“, care astăzi își încheie primul semestru al activității sale. A trebuit s'își învingem multe pedeci, până am putut anunța în public înființarea ei, pedeci cu atît mai mari, cu cît calea ne iera încă nebatută, noi am trebuit s'își o oblim.

Ne ținem de datorință a mulțumii totodată și cu această ocaziune tuturor acelor persoane, cari primind cu entuziasm apelul nostru, s'au grăbit a sprigini tinera noastră societate, care ca atare e prima societate academică română în Germania.

În un timp relativ foarte scurt, societatea, care astăzi numără 12 membri ordinari și un mare număr de membri ajutători, al căror nume se vor publica la darea de seamă despre ajutoarele încurse în folosul societății — sub conducerea comitetului seu a ținut 2 ședințe generale ordinare, 3 ședințe generale extraordinare și ședințe ordinare săptămânale, în care s'au desbatut statutele și regulamentul societății, agendele curente ale administrației și s'au cetit 6 lucrări în prosă și 2 poezii.

Au cetit anume: domnul C. Lăcea, stud. phil. despre: „Walther von der Vogelweide“. — C. Pop de Harșianu: „Razele lui Röntgen“. — C. Bardoși: „Influența dreptului roman asupra jurisprudenței moderne“ — și o traducere după Roseger. — I. Scepoul: „Viitorul electricității“, două schițe „În Pinacoteca“ și două poezii traduse în limba germană: „O mamă de Eminescu și „Rugămintea din urmă“ de G. Coșbuc.

Biblioteca societății numără 95 de opuri în 125 volumuri — toate donațiuni de ale membrilor ordinari, afară de un volum donat de dl Ioachim Muntean, preot în Gurarului, caruia și pe această cale îi aducem mulțumitele noastre. Ziare societatea a primit următoarele:

„Gazeta Bucovinei“ (Cernăuți). „Deșteptarea“ (Cernăuți). „Tribuna“ (Sibiu). „Dreptatea“ (Timișoara). „Gazeta Transilvaniei“ (Brașov). „Unirea“ (Blaj) și „Vulturul“ (Oradea-mare).

Averea societății numără 338 mărci 63 pf. și anume: La institutul „Albina“ Sibiu 250 fl. — cr. La filiala băncii germane naționale-München. 60 „ — „ Bani gata 28 „ 63 „

Suma 338 fl. 63 cr.

Sperăm, că onoratul public român și în viitor va păstra aceeași marimăoasă bunăvoință față de societatea noastră, care a manifestat-o în anul acesta — și va contribui și în viitor la înmulțirea bibliotecii.

München, din ședința ordinară generală, ținută la 16 Iulie n. 1896.

În numele comitetului:

Iosif Scepoul,
stud. electrotehnic, secretar.

Adresa comisiunii de peste vară e: „Romania“, Türkengraben 2/I R.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Din Valea-Timișului, 7 Iulie 1896.

Comunitatea de avere a fostului regiment confinar sârbo-banatic nr 12 din Biserica-albă.

Deși se numește „sârbesc“, totuși regimentul acesta a constat în cea mai mare parte din Români.

Câte binefaceri și alte ajutoare culturale și economice n'au așteptat foștii grănițeri de pe teritorul regimentului susnumit, dela instituțiunea aceasta. Ei, dar' omul propune și „guvernul“ dispune! Organelo guvernului le-a

fost totdeauna un spîne în ochi dezvoltarea normală și prosperarea acestei instituțiuni și de aceea 'i-a pus fel de fel de pedeci, folosind și alte chîțibușuri, ca s'își aibă prisoase pentru ajutorarea celor îndreptățiti.

Dovada cea mai eclatantă despre îngrijirea ce o poartă organele guvernului pentru înfiorarea comunității de avere servește împregiurarea, că un reprezentant al acesteia din apropierea Panciovei a primit ca diurne și spese de călătorie pentru o zi (una zi) suma de 25 fl. Ce a făcut și ce face părintescul comisar guvernamental, dl de Iakobffy, pentru delăturarea aștor fel de spese enorme și a altor anomalii, care împedecă economisările neapărat de lipsă pentru înfiorarea acestei instituțiuni?

Comuna Nădaș se roagă ca s'își capete lemn gratuit pentru zidirea unui edificiu școlar. Nu capătă, dar' pompierilor dintr'o comună nemțească li-s'a încuviințat ajutoare pentru nărozii de paradă.

Întrebăm pe dl Pucci, ca președinte, ce a făcut și ce face el, ca averse grănițerilor s'își se lapede pe diurne și alte lucruri netrebnice? Ne place a crede, că în urma poziției sale înalte cîștigată în armată, unde corectitatea și dreptatea sînt tipice, va face ordine cel puțin ca la comunitatea de avere din Caransebeș (deși și aci mai sînt multe de dorit), căci informațiunile ce ne vin despre administrarea averii comunității de avere din Biserica-albă sînt de tot triste și d-sale nu îi fac onoare. Ear' foștii grănițeri le punem cu ocazia aceasta la inimă, ca s'își trimită în reprezentanța acestei corporațiuni niște venituri, cari îi consideră numai ca obiect de exploatat, ci s'își aleagă oamenii lor demni de toată încrederea, de care au destul.

Societot.

ASTRA.

Adunarea generală în Lugoj.

Comitetul central al Asociațiunii ne trimite următoarea

Convocare.

Adunarea generală a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, conform §§ 14 și 21 din statutele Asociațiunii, se convoacă la Lugoj, pe zilele 27 și 28 August st. nou, pe lângă următoarea

Programă:

Ședința I.

Joi, în 27 August 1896 st. n., la orele 11 a. m.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Raport despre activitatea comitetului în decursul anului expirat.
3. Alegerea comisiunilor de câte 3 membri:
 - a) pentru examinarea raportului;
 - b) pentru examinarea rațiociniului proiectului de buget pro 1897;
 - c) pentru incassarea taxelor de membri.
4. Raportul în cauza modificării statutelor.
5. Propuneri și interpelări.
6. Disertațiuni.
7. Raportul comisiunii pentru înscrierea de membri.

Ședința II.

Vineri în 28 August st. n., la orele 10 a. m.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea ședinței.
 2. Verificarea procesului verbal din ședința I.
 3. Rapoartele comisiunilor examinate în ședința I.
 4. Disertațiuni.
 5. Întregirea comitetului central.
 6. Defigarea locului pentru proxima adunare generală.
 7. Dispozițiuni pentru verificarea procesului verbal.
 8. Încheierea adunării generale.
- Se observă, că eventualele disertațiuni au s'își fie prezentate președintelui Asociațiunii în scris cu 8 zile înainte de adunarea generală.
- Sibiu, din ședința comitetului „Asociațiunii transilvane“ ținută în 23 Iulie 1896.

I. M. Moldovan m. p.,
president.

Dr. C. Diaconovich m. p.,
secretar.

Aforisme politice.

— Una la zi. —

Un istoriograf roman zice: acelea au fost timpurile cele bune ale Romei, în care edificiile private erau simplu împodobite, templele și edificiile statului cu

Să ținem sau drepturile private s'își maiestatea ordinei în

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes.
Proprietar: Pentru "Tipografia", societate pe
acțiuni: V. H. Oresanand.

Publicațiune.

Hotarul de pășunat al comunității bisericești ev. de conf. Aug. din Noul-săsesc, cam 800 jugere catastrale se va exaranda la 2 August st. n. a. e. la 2 ore d. a. pe timpul dela 1 Septemvrie 1896 până la 10 Maiu 1897.

Condițiunile se pot vedea în cancelaria comunală.

Noul-săsesc. 24 Iulie 1896.

I. Konnerth.

[1899] 1—3

primar.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vieri, de lap-tării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înăntarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“.

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ge n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piporuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Făcălă și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Tolu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Floca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei plocoare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
19. **Genușotoa.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teasă.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Cratului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaia.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Făcălă în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Șgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusoiu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Rogeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Poseoul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Musalin pșourarul.** Poveste de Nicolae Trimbișanul. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Farodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Olara Milică.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Elena Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

5 aută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI ȘI BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu picuri în casete.

EDITURA

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

român-germ

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu